

El dia de la dona

Alexandra Kollontai

¿Què és el dia de la dona? ¿És realment necessari? ¿No és una concessió a les dones de classe burgesa, a les feministes i sufragistes? ¿No és nociu per a la unitat del moviment obrer? Aquestes qüestions encara s'escolten a Rússia, encara que ja no a l'estranger. La vida mateixa li ha donat una resposta clara i eloqüent a aquestes preguntes.

El dia de la dona és una baula en la llarga i sòlida cadena de la dona en el moviment obrer. L'exèrcit organitzat de dones treballadores creix cada dia. Fa vint anys les organitzacions obreres només tenien grups dispersos de dones en les bases dels partits obrers? Ara els sindicats anglesos tenen més de 292.000 dones sindicades; a Alemanya són al voltant de 200.000 sindicades i 150.000 en el partit obrer, a Àustria n'hi ha 47.000 en els sindicats i 20.000 en el partit. A tot arreu, a Itàlia, Hongria, Dinamarca, Suècia, Noruega i Suïssa, les dones de la classe obrera s'estan organitzant elles mateixes. L'exèrcit de dones socialistes té gairebé un milió de membres. ¡Una força poderosa! Una força amb la qual els poders del món han de comptar quan es posa damunt la taula el tema del cost de la vida, l'assegurança de maternitat, el treball infantil o la legislació per a protegir les treballadores.

Hi va haver un temps en el qual els homes treballadors van pensar que haurien de carregar ells sols sobre les seves espatlles el pes de la lluita contra el capital, van pensar que ells sols havien d'enfrontar-se al «vell món» sense el suport de les seves companyes. No obstant això, com que les dones de classe treballadora van entrar en les files d'aquells que venien el seu treball a canvi d'un salari, forçades a entrar en el mercat laboral per necessitat, perquè el seu marit o pare estava a l'atur, els treballadors van començar a adonar-se que deixar endarrere a les dones entre les files de «no-conscients» era danyar la seva causa i evitar que avancés. ¿Quin nivell de consciència posseeix una dona que s'asseu en el fogó, que no té drets en la societat, en l'estat o en la família? ¡Ella no té idees pròpies! Tot es fa segons ordena el seu pare o marit?

El retard i falta de drets soferts per les dones, la seva dependència i indiferència no són beneficiosos per a la classe treballadora, i de fet són un mal directe cap a la lluita obrera. ¿Però com entrarà la dona en aquesta lluita, com la despertarà?

La socialdemocràcia estrangera no va trobar la solució correcta immediatament. Les organitzacions obreres estaven obertes a les dones, però només unes quantes hi entraven. ¿Per què? Perquè la classe treballadora al principi no es va adonar que la dona treballadora és el membre més degradat, tan legal com socialment, de la classe obrera, que ella ha estat colpejada, intimidada, acorralada al llarg dels segles, i que per a estimular la seva ment i el seu cor es necessita una aproximació especial, paraules que ella, com a dona, entengui. Els treballadors no es van adonar immediatament que en aquest món de falta de drets i d'explotació, la dona està oprimida no només com a treballadora, si no també com a mare, dona. No obstant això, quan els membres del partit socialista obrer van entendre això, van fer seva la lluita per la defensa de les treballadores com a assalariades, com a mares, com a dones.

Els socialistes en cada país comencen a demandar una protecció especial per al treball de les dones, assegurances per a les mares i els seus fills, drets polítics per a les dones i la defensa dels seus interessos.

Com més clarament el partit obrer percebia aquesta dicotomia dona/treballadora, més ansiosament les dones s'unien al partit, més apreciaven el rol del partit com el seu veritable defensor i més decididament sentien que la classe treballadora també lluitava per les seves necessitats. Les dones treballadores, organitzades i conscients, han fet moltíssim per a elucidar aquest objectiu. Ara el pes del treball per atreure a les treballadores al moviment socialista resideix en les mateixes treballadores. Els partits de cada país tenen els seus comitès de dones, amb els seus secretariats i burós per a la dona. Aquests comitès de dones treballen en l'encara gran població de dones no conscients, aixecant la consciència de les treballadores al seu voltant. També examinen les demandes i qüestions que afecten més directament a la dona: protecció i provisió per a les mares embarassades o amb fills, legislació del treball femení, campanya contra la prostitució i el treball infantil, la demanda de drets polítics per a les dones, la campanya contra la pujada del cost de la vida.

Així, com a membres del partit, les dones treballadores lluiten per la causa comuna de la classe, mentre al mateix temps delineen i posen en qüestió aquelles necessitats i les seves demandes que els afecten més directament com a dones, mestresses i mares. El partit dóna suport a aquestes demandes i lluita per elles. Aquestes necessitats de les dones treballadores són part de la causa dels treballadors com a classe.

En el dia de la dona les dones organitzades es manifesten contra la seva falta de drets. Però alguns diuen ¿per què aquesta separació de les lluites de les dones? ¿Per què hi ha un dia de la Dona, pamflets especials per a treballadores, conferències i mítings? ¿No és, al cap i a la fi, una concessió a les feministes i sufragistes burgeses? Només aquells que no comprenguin la diferència radical entre el moviment de dones socialistes i les sufragistes burgeses poden pensar d'aquesta manera.

¿Quin és l'objectiu de les feministes burgeses? Aconseguir els mateixos avantatges, el mateix poder, els mateixos drets en la societat capitalista que posseeixen ara els seus marits, pares i germans. ¿Quin és l'objectiu de les obreres socialistes? Abolir tot tipus de privilegis que derivin del naixement o de la riquesa. A la dona obrera li és indiferent si el seu patró és home o dona.

Les feministes burgeses demanden la igualtat de drets sempre i en qualsevol lloc. Les dones treballadores responen: vam demandar drets per a tots els ciutadans, homes i dones, però nosaltres no només som dones i treballadores, també som mares. I com a mares, com a dones que tindrem fills en el futur, vam demandar una cura especial del govern, protecció especial de l'estat i de la societat.

Les feministes burgeses estan lluitant per aconseguir drets polítics: també aquí els nostres camins se separen: per a les dones burgeses, els drets polítics són simplement un mitjà per a aconseguir els seus objectius més còmodament i segura en aquest món basat en l'explotació dels treballadors. Per a les dones obreres, els drets polítics són un pas en el camí empedrat i difícil que duu al desitjat regne del treball.

Els camins seguits per les dones treballadores i les sufragistes burgeses s'han separat fa temps. Hi ha una gran diferència entre els seus objectius. Hi ha també una gran contradicció entre els interessos d'una dona obrera i les dames propietàries, entre la minyona i la seva senyora. Així doncs, els treballadors no haurien de témer que hi hagi un dia separat i assenyalat com el Dia de la Dona, ni que hi hagi conferències especials i pamflets o premsa especial per a les dones.

Cada distinció especial cap a les dones en el treball d'una organització obrera és una forma d'elevat la consciència de les treballadores i apropar-les a les files d'aquells que estan lluitant per un futur millor. El Dia de la Dona i el lent, meticulós treball dut per a elevar l'acte-consciència de la dona treballadora estan servint a la causa, no de la divisió, sinó de la unió de la classe treballadora.

Deixeu que un sentiment alegre de servir a la causa comuna de la classe treballadora i de lluitar simultàniament per l'emancipació femenina inspiri a les treballadores a unir-se a la celebració del Dia de la Dona